

ת"פ 2068/06/19 - ליאור חתם נגד המחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 2068-06-19 מחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש נ' חתם
בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
הנאשם (העותר):
ליאור חתם
על ידי עוה"ד סמי אליה
נגד
המאשימה (המשיבה):
המחלקה לחקירות שוטרים - מח"ש
על ידי עוה"ד הגב' בתיה קוליץ

החלטה

העתירה:

בפני עתירת הנאשם **(להלן: "העותר")**, לגילוי ראייה, לפי סעיף 45 (א) לפקודת הראיות (נוסח חדש) תשל"א 1971 **(להלן: "פקודת הראיות")**.

מדובר בחמש ידיעות מודיעיניות החוסות תחת לוט החיסיון במסגרת שתי תעודות חיסיון.

ההגנה מבקשת להסיר את לוט החיסיון מעל תוכן הידיעות ומוסרי המידע.

בהתאם להוראות סעיף 46 (א) לפקודת הראיות, נקבע דיון ליום 23/10/19 במעמד ב"כ המאשימה בלבד.

לדיון התייצבו, עפ"י החלטת בית המשפט, גם קציני המודיעין האחראים על קבלת תוכן הידיעות החסויות, על מנת להציג את החומר המקורי, בלוויית הסברים, לגבי טיבו והנסיבות בו הוא התקבל.

בטרם הכרעה בעתירה, אביא בקצירת האומר, את הרקע לעתירה, כפי שהוא משתקף בעובדות כתב האישום.

כתב האישום ורקע כללי:

כנגד העותר, הוגש כתב אישום לפיו ביום 19/5/18, בין השעות 20:00 ל-22:30, התקיימה הפגנה בלתי מאושרת, בסמוך לכיכר פריז בחיפה.

למקום הגיעו כוחות משטרה, על מנת לפזר את ההפגנה, נוכח העובדה כי ההפגנה היוותה התקהלות בלתי חוקית.

במסגרת פיזור ההפגנה, הובלו 21 מפגינים לתחנת המשטרה.

אותה עת, שהה העותר בתחנת המשטרה, ובמסגרת תפקידו כשוטר, היה אמון על שלום המפגינים, ועל שמירת הסדר בתחנה.

עם הגעת המפגינים לחדר ההמתנה בתחנה, ובשל ההמולה שנוצרה במקום, הוחלט להעבירם לחדר התדריכים, אשר נמצא במסדרון יחידת הסיור בתחנה.

תחילה, כל מפגין ישב על כיסא, אך בשלב מסוים, כדי לפנות מקום בחדר, הוחלט על ידי העותר ושוטרים נוספים שהיו במקום, כי הכיסאות יוצאו מחדר התדריכים, והמפגינים יישבו על הרצפה כשהם אזוקים בידיהם, וכך היה.

בהמשך, הושבו המפגינים במעגל, ורגלי חלק מהמפגינים, נאזקו לרגלי חבריהם שישבו לצידם.

בעודם בחדר התדריכים, תקף העותר לכאורה את המתלוננים, ללא סיבה ושלא כדין, בעודם עצורים וכבולים באזיקים.

בתמצית, נטען, כי העותר, אשר שמר על המפגינים בחדר התדריכים, ואשר שמע מפיהם כי הם הותקפו על ידי שוטרים במהלך ההפגנה, השיב להם, בין היתר, "**היום נעשה עליכם חאפלה; אני אז... אתכם**" כינה אותם "**מחבלים**", אמר להם: "**תלכו לעזה**".

כאשר פנה אליו המתלונן 1, ושאל אותו האם כל הנעשה בחדר התדריכים מצולם, ועוד הוסיף שהתנהגותו אינה חוקית, והם יכולים לפנות למח"ש, הגיב העותר, לפי כתב האישום, בהצמדת פניו של המתלונן 1 אל פניו של העותר, תוך שהוא צועק עליו: "**אתה תסתום את הפה, אתה לא תדבר פה, אני יקרע אותך, אני אז... אותך**", ובשלב מאוחר יותר, כשהמתלונן 1 ישב על הרצפה, בחדר התדריכים, כשהוא אזוק בידי, הורה לו העותר לזוז, ובעט בו ברגלו הימנית מתחת לברכו.

בשלב זה, ניגש העותר אל המתלונן 2, שהיה ישוב על הרצפה, הרים אותו בכוח באמצעות אחיזה באזיקים, שהיו על ידיו מאחורי גבו, הוביל אותו אל המטבח, וכאשר סירב המתלונן 2 להשיב לשאלות השוטרים, תוך שביקש מהם תחילה כי יזדהו בפניו, דחף אותו העותר אל הקיר ואמר לו: "**הוא שאל אותך שאלה תענה**". משסירב המתלונן 2 לענות, דחף אותו העותר חזרה לחדר התדריכים, הושיב אותו בכוח, תוך שהפילו ארצה על גבו, כשידיו אזוקות מאחורי גבו.

בשלב מאוחר יותר, על רקע בקשתו של המתלונן 2, כי מעוכב אחר (המתלונן 5) יילקח לטיפול רפואי, נטל העותר אזיקוני פלסטיק, החזיק אותם בידו, והצליף באמצעותם בשוק רגלו הימנית של המתלונן 2, כשהוא יושב על הרצפה, אזוק.

בהמשך, ניגש העותר אל המתלונן 3, ובעודו ישוב על הרצפה וידיו כבולות לאחור, משך אותו בכוח, וערך עליו חיפוש.

כמו כן, לפי כתב האישום, פנה העותר גם למתלונן 4, בעודו כבול בידי מאחורי גבו, ומאחר והמתלונן 4 התיישב באיטיות, נתן לו העותר מכה באמצעות רגלו, לחלקה האחורי של ברכו של המתלונן 4, על מנת להאיץ את ישיבתו.

בהמשך, פנה העותר אל המתלונן 5, שאף הוא ישב על רצפת החדר, הורה לו לקום. נטען, כי האחרון הובא פצוע ומדמם בפניו לתחנה. העותר ידע זאת, ומשלא הצליח המתלונן 5 לקום על רגליו, בשל מצבו הרפואי, משך אותו העותר בכוח, תוך שהוא תופס באזיקיו שכבלו את ידיו מאחורי גבו, הרים אותו, סובב את המתלונן 5 עם הפנים אל הקיר, וללא סיבה, ושלא כדין, דחף אותו בגבו, כך שראשו נחבט בקיר החדר. בשלב זה, ביצע עליו חיפוש, ובסיומו דחף את המתלונן

בשלב זה, פנה המתלונן 6 אל העותר, שאל אותו מדוע הוא אינו מפנה את המתלונן 5 לקבלת טיפול רפואי, ובתגובה השיב העותר כי אין זה עניינו של המתלונן 6. האחרון הגיב ואמר כי הוא עו"ד, הוא מכיר את החוק, ונטען כי העותר השיב לו בתגובה: "**תשתוק בן זוו...**, **אם לא תשתוק אני אז... אותך**".

בנוסף, במטרה להפחיד את המתלונן 6, ובעודו אוחז באזיקיו, הניף העותר את ידו כלפי המתלונן, כמי שעומד להכותו, ובתגובה, המתלונן 6 אמר לו: "**יש בית משפט**" והפסיק לדבר.

בשלב מאוחר יותר, סמוך לשעה 22:26, הוכנסו לחדר התדריכים גם המתלוננים 7 ו-8.

המתלונן 7 הבחין מיד כי בנו, המתלונן 5, סובל מדימום בפניו, ופנה אל העותר ושאל אותו מדוע לא נלקח בנו לטיפול רפואי.

בתגובה, בעט העותר בעוצמה ברגלו השמאלית של המתלונן 7, והפילו ארצה. כתוצאה מהבעיטה, נגרם למתלונן 7 שבר בברך שמאל.

מיד לאחר מכן, נטען בכתב האישום, כי העותר הרים את המתלונן 7, הצמיד אותו לארון שהיה בחדר, ככל אותו באזיקים, ודחף אותו בכוח והפילו ארצה.

סמוך לאחר מכן, הורה לו לקום, באומרו לו: "**קום אתה באיתי לשירותים**".

העותר, אחז במעילו של המתלונן 7, הוביל אותו בכוח לשירותים, כדי לערוך עליו חיפוש.

המתלונן 7 טען בפניו: "**איך אני מסוגל? הידיים אזוקות לאחור והרגל כואבת**". בשירותים, ללא כל סיבה או צורך, ושלא כדיון, ביצע העותר חיפוש על גופו של המתלונן 7, וביקש ממנו, אף זאת ללא סיבה וצורך, כי יפשוט את בגדיו, כדי לבצע חיפוש בהפשטה. המתלונן 7 סירב, והעותר הוציא אותו מהשירותים, והעביר אותו לשוטר אחר.

בהמשך, פנה העותר אל המתלונן 8, שעמד בחדר התדריכים כשידיו אזוקות באיזוקנים, והורה לו מספר פעמים לשבת. משהתמהמה המתלונן 8 לשבת, היכה אותו העותר, באיזור שמעל קרסוליו, כדי להושיבו ארצה.

בין לבין, התלונן המתלונן 7 על כאבים עזים בברכו, וביקש מספר פעמים להתפנות לקבלת טיפול רפואי. חרף זאת, רק למחרת היום, בתאריך 20.5.18, בשעה 05:47, כשכבר לא יכול היה ללכת על רגליו, ונזקק לתמיכה של שוטרים, על מנת להתנייד, נלקח המתלונן 7 לבית החולים, שם נזקק לטיפול רפואי, בשבר שבברכו, ונדרש לסד וקיבוע רגל.

על יסוד כל האמור, מייחסת המאשימה לעותר, ביצוע עבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, וכן 7 עבירות של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין.

עד כאן, כתב האישום, והרקע לעתירה, ומכאן, לדיון והכרעה בעתירה.

דיון והכרעה:

כאמור, מדובר בחמש ידיעות, שאת חשיפת תוכנן המלא וזהות מוסרן, מבקשת ההגנה לחשוף בפניה. להלן, אדון בכל אחת מהידיעות, אך קודם לכן, אניח בתמצית את התשתית הנורמטיבית, הנוגעת לנדוננו. סעיף 45 לפקודת הראיות, קובע כדלקמן:

"אין אדם חייב למסור, ובית המשפט לא יקבל, ראיה, אם שר הביע דעתו, בתעודה חתומה בידו, כי מסירתה עלולה לפגוע בעניין ציבורי חשוב, אלא אם מצא בית המשפט הדן בדבר... כי הראיה עשויה להועיל להגנת הנאשם ומידת התועלת שבה להגנה, עולה על העניין שיש לא לגלותה או שהיא חיונית להגנת הנאשם".

לפי הוראות פקודת הראיות, המידע המבוקש חסוי בהליך הפלילי, אלא אם מתקיים אחד משני התנאים הבאים:

האחד, הראיה עשויה להועיל להגנת הנאשם, גם אם היא אינה חיונית לו, ומידת התועלת להגנה, עולה על האינטרס שבאי חשיפתה בפניה.

השני, הראיה חיונית להגנת הנאשם.

הוראת סעיף 46 (א1) לפקודת הראיות, חולשת על השיקולים אותם אמור בית המשפט לבחון בבואו להכריע בשאלת חשיפת הראיה החסויה, וכך קובעת הוראת החוק:

"בהחלטה כאמור בסעיף קטן (א), ישקול בית המשפט, בין השאר, את הקשר שבין החומר החסוי, לגדר המחלוקת בין בעלי הדין בשים לב לגרסת ההגנה, את הקשר שבין החומר החסוי לראיות הגלויות לחומר חסוי אחר בתיק, ואת קבילות החומר החסוי ומשקלו הצפוי אם יוגש כראיה במשפט...".

במוקד העתירה והמידע החסוי שני עניינים מרכזיים:

האחד - התקיפה והפציעה החמורה (שבירת ברך), הנטענת, של המתלונן 7 שאירעה בתחנת משטרה לאחר קיומה של ההפגנה נשוא כתב האישום (סעיפים 9 ו-10 לכתב האישום).

השני - ההפגנה עצמה.

שתי הידיעות הראשונות שלהלן, עוסקות בשאלת הפציעה הנזכרת לעיל, ויתר שלושת הידיעות עוסקות בקיומה של ההפגנה.

למען הנוחות, בית המשפט ישתמש להלן, בשלושת הספרות האחרונות של הידיעות, על מנת להבחין כל ידיעה מרעותה.

טוענת ההגנה, כי שתי הידיעות הראשונות שלהלן, הנוגעות לפציעת המתלונן 7, טמונה "ראיה מזכה", שכן, לגישתה, מוסר המידע, מסר "בזמן אמת", פרטים מהם עולה, כי טענתו של המתלונן 7, לפיה העותר שבר את ברכו, אין בה אמת (סעיף 1 לנימוקי העתירה).

אשר ליתר המידע החסוי ושלושת הידיעות הנוותרות, נטען ע"י ההגנה, כי אף הן חיוניות להגנת העותר, משום שמדובר בהן על התארגנות לאותה הפגנה, ומאחר והמתלונן 7 הכחיש את השתתפותו באותה הפגנה "בניגוד לראיות שבידי

ההגנה" (סעיף 4 לנימוקי העתירה).

האם הידיעות החוסות תחת לוט החיסיון הינן ראיות חיונית או מועילות להגנת העותר?

נפסק, כי ראיה חיונית, היא ראיה מרכזית, בעלת חשיבות מהותית, לקביעת החפות או האשמה, ואילו ראיה בעלת תועלת, אינה קריטית להגנת הנאשם, אך היא עדיין בעלת "משמעות מסוימת" (ב"ש 838/84 ליבני נ' מדינת ישראל (1984)).

אבחן את הידיעות אחת לאחת.

ידיעה 187 - יצוין, כי כל תוכנה של ידיעה זו, הועבר לעותר. צוין בה, כי למרות טענתו של המתלונן, הוא לא שבר את הברך, כך לפי המקור.

ההגנה מבקשת, כאמור, לחשוף את מקור מוסר המידע בטענה כי מדובר "בראיה מזכה".

שמעתי את הסברי גורמי המודיעין, ולא מצאתי שיש מקום לחשוף את זהות המקור. לא מצאתי כי חשיפת שמו, היא חיונית להגנה, או יש בה כדי להועיל להגנה, ואנמק.

אציין, כי למרות הדיונים עד כה, ההגנה לא השיבה לנטען בכתב האישום. לכן, אין בפני בית המשפט תשובה סדורה לעובדות כתב האישום.

לכן, יוצא בית המשפט מנקודת הנחה, לטובת העותר, כי הוא כופר בכל עובדות כתב האישום, כאשר משמעות הדברים, נוכח הנטען בכתב האישום, היא, בין היתר, שהעותר לא תקף, ולא פצע את המתלונן 7, וממילא לא שבר את ברכו.

אם זו נקודת המוצא, מה לי זהותו של מוסר הידיעה ומה לי תוכנה (שנמסר להגנה), שהרי העותר כלל לא תקף את המתלונן.

אף אם הייתי מניח לטובת העותר, כי מוסר הידיעה היה נחשף ומובא לעדות על תוכנה במשפט, הרי שמהדין החסוי שהתקיים במעמד צד אחד בלבד, עולה, כי מדובר בעדות מפי השמועה, אשר אינה קבילה במשפט, ובמי שאיננו רופא ולא נכח כלל באירוע.

עוד אציין בהקשר זה, כי עניין אופי פציעתו של המתלונן 7, ואבחנת הפציעה הנטענת (השבר בברך), הם עניין רפואי שבמומחיות, אשר להוכחתו, תידרש התביעה להניח בפני בית המשפט, ראיות רפואיות וחוות דעת מומחה, המראות כי אכן מדובר בשבר בברך שנגרם למתלונן, שהמאשימה טוענת שיש באמתחתה. כך שעניין הפציעה לא יחתך על פי סברתו של מאן דהוא, אלא באמצעות ראיות רפואיות.

יצוין, כי במועד הדיון בעתירה זו במעמד המאשימה ונציגי המודיעין, פנו הסניגורים לבית המשפט, בבקשות בכתב, ודרשו בתוקף, שבית המשפט לא יקבל לידי פיזית, כל ראיה מתיק המוצגים שהוגש במקביל למזכירות. בית המשפט הבהיר בהחלטות שנתן, את מסגרת הדיון והטעים כי אין בדעתו לקבל לידי ראיות במסגרת דיון זה.

יחד עם זאת, יש בעמדת ההגנה קושי מובנה ותמיהה רבתי. שכן, אם תוכן המידע האמור, סותר, לפי טענת ההגנה, את יתר חומר הראיות ולכן חשיפת מוסר הידיעה חיונית להגנה, ואם לא קיימת ראיה פורנזית, מגורם אובייקטיבי, המוכיחה

את הפציעה, מה לה להגנה כי "תעמוד על שתי רגליה" ותתנגד בתוקף, במועד הברור, חשיפת חומר ראיות הנוגע לשאלת החיוניות והתועלת שבחשיפת מוסר הידיעה.

כאמור, ולסיכום נקודה זו, אם טענת ההגנה היא, כי המתלונן מסר גרסה שקרית, ולמרות חומר הראיות לא שבר את ברכו, כנטען בכתב האישום, הרי שהדבר יתברר על יסוד עדויות רפואיות גלויות ולא על סמך סברה מכלי שני (מקור הידיעה) שאיננו רופא.

זאת ועוד, המקור, מוסר המידע, כלל לא נכח בתחנת המשטרה, שם לכאורה, הותקף המתלונן 7 ע"י הנאשם ונגרמה לו, לכאורה, החבלה בברכו.

לכן, גם אם היה המקור נחשף ומובא לעדות, לא יכול היה לשפוך אור על טענת המתלונן, כי הותקף ע"י הנאשם בתחנת המשטרה ונחבל.

אירוע התקיפה והחבלה של המתלונן 7, הנטען בכתב האישום, אירע ביום 18/5/18, והמקור מסר כי המתלונן לא שבר את הברך, רק למעלה מעשרה ימים לאחר מכן.

יחד עם זאת, ועל מנת להאיר את עיניה של ההגנה, הנני סבור, כי יש לחשוף בפני ההגנה את תאריך אירוע מסירת הידיעה וכך אני מורה לתביעה לעשות.

חשיפת התאריך הינה חשובה, על מנת שיהיה בפני ההגנה, הסדר הכרונולוגי של השתלשלות האירועים, בשים לב לתאריך האירוע ויתר חומר הראיות באמצעותו מבקשת התביעה להוכיח את הפציעה הנטענת ועיתוי גרימתה.

ידיעה 207 - יצוין, כי כל תוכנה של ידיעה זו הועבר לעותר. צוין בה, כי אשת המתלונן 7, עובדת כאחות בקופת חולים.

לא מצאתי כי נוכח טיב המידע הגלוי, חשיפת שמו של מוסר המידע, היא חיונית להגנה או יש בה כדי להועיל להגנה.

יוער, כי אם הטענה היא שהמתלונן 7 שיקר בנוגע לפציעתו, או שבשל קשריה של אשתו כעובדת בקופת חולים, נמסר מידע שקרי בדבר פציעתו, ולפי ההגנה פוברקו ראיות המעידות על פציעה שלא היתה ולא נבראה, הרי שעניין זה לא תלוי בזהות מוסר הידיעה (שמסר כי אשת המתלונן עובדת בקופת חולים), אלא בראיות הרפואיות שיובאו בפני בית המשפט להוכחת הפציעה ועיתויה, כפי שנומק לעיל.

גם כאן, הנני נוכח להניח לטובת ההגנה כי מוסר הידיעה היה מעיד במשפט על תוכן המידע. ברם, אין בכך כדי לתרום להגנה. שכן, נניח לצורך הדיון בלבד, כי הראיה אותה הציג המתלונן בדבר השבר בברך, פוברקה עקב קשרי אשתו, כנטען ע"י ההגנה. מהדיון במעמד צד אחד עולה, כי הראיות עליהן מסתמכת התביעה הינן ראיות רפואיות, גלויות, ממקורות אובייקטיביים שונים, המעידות לכאורה, על טיבה של פציעת המתלונן ועיתויה בזיקה לאירוע נשוא כתב האישום.

עם זאת, גם כאן, כמו בידיעה הקודמת, הנני מוצא לנכון לחשוף את תאריך אירוע מסירת הידיעה וכך אני מורה לתביעה לעשות.

ומכאן ליתר הידיעות הנוגעות לאירוע ההפגנה.

כזכור, לגבי ידיעות אלה, טענת ההגנה היא, כי הואיל והמתלונן 7 כופר בהשתתפות בהפגנה יש לחשוף בפניה את מוסרי המידע ואת תכני הידיעות.

ידיעה 082 - יצוין, כי פרפרזה של תוכן הידיעה, הועבר לעותר.

התוכן מלמד על כך שמתקיימת באותה עת בחיפה, הפגנה שנקראה "יום הכעס עם עזה", תוך שצוין בידיעה, כי המפגינים מתכננים בדקות הקרובות לפרוץ את החסימות של המשטרה, ולצאת לחסימת צמתים ורחובות באזור.

שמעתי את נציגי המודיעין, ובחנתי את בקשת ההגנה לחשוף את המקור, ולא מצאתי כי מתקיימת חיוניות או תועלת בחשיפת המקור.

אין בחשיפתו כדי להוות ראיה קריטית להגנת העותר או להועיל לו.

ראשית, תוכן המידע הובא בפרפרזה בפני ההגנה והוא ממצה את תוכנה.

שנית וזה העיקר, לפי הנטען בכתב האישום, העותר תקף את המתלוננים בחדר התדריכים בתוך תחנת המשטרה, תקיפה סתם, וכן תקף וגרם חבלה חמורה למתלונן 7. חשיפת המקור שמסר למשטרה היכן מתקיימת ההפגנה, מה המפגינים מתכננים לעשות, אין בה דבר וחצי דבר, עם מה שהתרחש בתוככי חדר התדריכים בתחנת המשטרה, אליה הובלו המתלוננים.

עם זאת, לא מצאתי טעם, מדוע, נוכח חשיפת תוכן הפרפרזה של הידיעה, יש לחסות גם את הערת המקור.

על כן, אני מורה לתביעה לחשוף את הערת המקור בפני ההגנה, במלואה.

ידיעה 559 - יצוין, כי פרפרזה של תוכן הידיעה, הועבר לעותר.

התוכן מלמד על כך, שתנועה פוליטית בשם "בל"ד", אחראית לארגון ההפגנה, שאמורה להתקיים למחרת היום, בתאריך 18.5.18 בשעה 20:30 בעיר התחתית, בחיפה, תוך שהמקור מציין, ש"בל"ד", שינתה את התמונה באירוע, ברשת הפייסבוק, וקראה להפגנה בשם "יום הכעס עם עזה".

שמעתי את נציגי המודיעין, ובחנתי את בקשת ההגנה לחשוף את המקור, ולא מצאתי כי מתקיימת חיוניות או תועלת בחשיפת המקור, ואין לי אלא לחזור, על הנאמר לעיל ביחס לידיעה הקודמת, דברים היפים גם לעניין זה.

ידיעה 085 - יצוין, כי פרפרזה של תוכן הידיעה, הועבר לעותר.

התוכן מלמד על כך, שבתאריך 18.5.18, בשעה 20:30, בכוונת מפלגת "בלד" לקיים בעיר התחתית, הפגנת תמיכה, ליום הנכבה בעזה. לא ידוע על כמות המשתתפים, ומיקום ההפגנה, והודעה על כך תתפרסם שעתים לפני התרחשות ההפגנה.

שמעתי את נציגי המודיעין, ובחנתי את בקשת ההגנה לחשוף את המקור, וגם כאן לא מצאתי כי מתקיימת חיוניות או תועלת בחשיפת המקור, ואין לי אלא לחזור, על הנאמר לעיל ביחס לידיעה הקודמת, דברים היפים גם לעניין זה.

סוף דבר:

הנני דוחה את העתירה, בנתון לחשיפה הנקודתית, כמפורט בהחלטה זו.

התביעה מתבקשת להעביר להגנה לאלתר את המידע הנקודתי הנזכר בהחלטה.

אבהיר, כי למרות תוצאת ההליך, אין פירושו של דבר סתימת הגולל על הסרת לוט החיסיון, וככל שיתברר משמיעת הראיות, שנדרש עיון מחודש בהחלטה זו, לצורך עשיית צדק והגעה לחקר האמת, שמורה בידי ההגנה הזכות לעתור לכך, בהתקיים עילה המצדיקה זאת.

עוד אני מוצא להבהיר, למען הסר ספק, בהמשך לבקשת ההגנה לדחות את המשפט שנדחתה בהחלטה מנומקת אשר הפנתה לתוצאת הליך זה, כי אין שינוי בהחלטת בבית המשפט ודיוני ההוכחות ישמעו במועדם כסדרם.

ניתנה היום, כ"ה תשרי תש"פ, 24 אוקטובר 2019, בהעדר הצדדים.